

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorúmque omnium

Ex Materia De Actibus Humanis Excerptarum

Sargar, Eliseus

Augustæ Vindelicorum, 1720

Conferentia XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41214

nionem verè probabilem ac tutam, licèt minùs probabilem ac tutam, quàm sit ejus opposita.

CONFERENTIA XIX.

Vir doctus pro se habet opinionem, quam ex principiis intrinsecis, non tantùm probabiliorem, sed omninò veram judicat; utpotè in recitandis horis canonicis requiri devotionem & attentionem internam; an in praxi etiam possit se qui sententiam oppositam?

RESOLUTIO est affirmativa cum *Patrit. cit. n. 44.* & apud ipsum *Vasq. Azor. Sanchez. Taner & aliis.*

Ratio autem est, quia cum hoc, quòd suam sententiam probabiliorem vel omninò veram, atque oppositam falsam judicet ex principiis intrinsecis & speculativè, quæ ipsi apparent insolubiles, adhuc stat, quòd oppositam sententiam aliorum Auctorum, extrinsecè saltem censeat verè probabilem practicè, adeoque tutò sequendam in praxi, suasque rationes ab aliis solvendas, vel etiam solutas, etsi ipsi solutio non occurrat. Et si

Objicias: nullus licitè potest agere id, quod probabiliter putat esse illicitum: sed sequens opinionem minùs probabilem & tutam præsertim contra propriam magis probabilem & tutam æstimatam, probabilius putat esse illicitum id, quod agit: igitur, &c. *R. Dist. M.* nullus potest agere id, quod putat esse illicitum *practicè* C. M. quod putat esse illicitum *speculativè* tantum, neque M. & similiter *dist. min. & Conseq.* Licèt enim talis juxta suam sententiam probabiliorem

liorem

liorem speculative judicet oppositum esse illicitum, scilicet voluntarie distrahi in horis canonicis; quia tamen etiam oppositam sententiam censet vere esse probabilem, inde practice certo se resolvere potest, licitum esse sic operari hinc & nunc, nec ullo modo illicitum.

Unde recte infertur, virum doctum alteri consilium petenti consulere posse, non tantum sua propria opinione (quam ipse ut probabiliorem tenet) sed etiam ex opposita probabiliorum sententia. v. g. Confessarius habet poenitentem, qui ob distractiones in horis canonicis recitandis occurrentes nimis anxius est, easque cum molestia solet repetere, potest poenitenti consulere, ut eas non repetat, etiamsi credat poenitens, se sub ipsis fuisse voluntarie distractum. Addit *Lam. cit. à Patrit. n. cit.* Etiamsi doctor ille (vel Confessarius) oppositam aliorum sententiam omnino improbabilem aut falsam judicet, eamque ipse in praxi sequi non praesumat, posse tamen Consilium petenti, aut indigenti, significare, talem opinionem ab aliquibus viris doctis & gravibus defendi, quam proinde poenitenti sequi liceat: cum enim consulens in re dubia jus habeat se conformandi opinioni à viris doctis ut probabili defensionis (praesumendo, quod rationabili fundamento nitantur) non obstante, quod alii contradicant, poterit doctus vel confessarius consultus hoc ipsum jus consulenti vel poenitenti indicare. Unde sequitur sequens